

РЕШЕНИЕ

№ 859

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 26.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **9218** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Т. А. М., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2109/18.08.2021 г., издадена от младши автоконтрольор, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи /ОПП-СДВР/, с която на основание чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП е наложено временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса с отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Твърди, че след като талона за медицинско изследване му бил връчен в около 10.10 ч., към 10.35 ч. вече бил в спешното отделение на болницата, където имало хора, на които им взимали кръв за Covid, освен това имало и пристигащи линейки, които били с приоритет. Кръвната му проба била взета с 15 минути след обозначените в талона 40 минути. С медицинското изследване на кръвната проба била установена концентрация на алкохол в кръвта 0.33 на хиляда. Поддържа, че закъснението от 15 минути не можело да се отрази концентрацията на алкохол, доколкото времето за вземане на кръвна проба когато е извън града е 120 минути. Моли съда да отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, чрез процесуален представител.

Ответникът, не изразява становище по жалбата, не се представлява по делото.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.08.2021 г., в 9:27 часа, на жалбоподателя Т. А. М., който управлявал личния си лек автомобил марка „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], била извършена проверка за употреба на алкохол, проба номер 2576, с техническо средство Дрегер 7510, като уреда отчел 0.71 промила алкохол в издишвания въздух.

На водача бил издаден талон за медицинско изследване № 080743, връчен му срещу подпис на 18.08.2021 г., в 10.10 часа, в който изрично е посочено, че следва да се яви в УМБАЛ „Св. А.“ до 40 минути.

На 18.08.2021 г. на Т. М. е съставен Акт за установяване на административно нарушение №349820, за нарушение на чл.104а ЗДвП и чл.5, ал.3, т.1, пр.1 ЗДвП, връчен лично на соченото за нарушител лице срещу подпис, въз основа на който на 02.09.2021 г. е издадено наказателно постановление №21-4332-018026/02.09.2021 г.

На 18.08.2021 г. е издадена обжалваната в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2109/18.08.2021 г., издадена от младши автоконтрольор, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи /ОПП- СДВР/, с която на Т. М. на основание чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП е наложено временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса с отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Видно от Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, на 18.08.2021 г. в 11.10 часа е взета кръвна проба.

Видно от лист за преглед на пациент в КДБ/СО, М. е постъпил на 18.08.2021 г. в 11.10 часа и напуснал на 11.08.2021 г. в 11.36 часа. В същия изрично е посочено, че постъпва в СО за кръвна алкохолна проба. Просрочил времето за пробата с 15 минути /талон връчен в 10.10 ч./.

Видно от заключението на Протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръв Лаб.№5519/19.08.2021 г., в изследваната кръв на Т. М. е установено наличие а алкохол в концентрация 0.33 g/L/ на хиляда/.

Видно от писмо на Началник Спешно отделение на МБАЛ „Св.А.“, постъпило в АССГ на 31.12.2021 г., на 18.08.2021 г. от 10.00ч. до 11.00 часа не са регистрирани пациенти за взимане на кръвна проба за изследване на концентрация на алкохол в кръвта или наркотични вещества.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят е надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК. Оспорва се подлежащ на оспорване административен акт. С оглед изложеното, жалбата е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 170, ал. 1 от ЗДвП контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени от закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от съответните служби по тази глава. По силата на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП (ред. ДВ, бр. 2/2018 г.), определени от министъра на вътрешните работи служби контролират спазването на правилата за движение от участниците в

движението, техническата изправност и обезопасяването на товарите на движещите се по пътя пътни превозни средства, като за целта служебните лица са длъжни да извършат проверката по безопасен начин, осигурявайки необходимата видимост, като на основание чл. 165, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да изземват и задържат документите по т. 1 в допустимите от закона случаи. Представена е заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г., издадена от министъра на вътрешните работи, при условията на заместване (заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи), с която по реда на чл. 165 от ЗДвП на директора на СДВР се възлагат правомощия да осъществява контрол по Закона за движението по пътищата. Издадена е заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР са оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 4 и 5, б. "а" и т. 6 от ЗДвП. Оспореният индивидуален административен акт е издаден от полицейски инспектор в отдел Пътна полиция в Столична дирекция на вътрешните работи, който е полицейски орган по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и следователно е компетентен орган, съгласно заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите, посочени в разпоредбата съществени реквизити и същата е мотивирана, съобразно изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

В чл. 171 от ЗДвП са посочени принудителните административни мерки, които се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, която норма е посочена като правно основание за издаване на оспорената заповед, временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на друго упойващо вещество, както и при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване.

Описаното в заповедта фактическо основание за издаването ѝ представлява правопораждащия юридически факт, от който органът черпи правомощията си и въз основа на който се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на властническото произнасяне. Наличието на описаното в заповедта фактическо основание за прилагането на ПАМ в случая се установява и от АУАН, чиито фактически констатации са приети от административния орган приложил мярката. С позоваването на АУАН в заповедта за прилагане на ПАМ, той се приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт. В качеството си на официален свидетелстващ документ АУАН се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на неговата истинност, която не е опровергана.

Съдът приема за безспорно установено обстоятелството, че жалбоподателят е управлявал МПС с наличие на концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с техническо средство дрегер. Управлението на моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с

медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух е самостоятелно основание за налагане на ПАМ по реда на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП. Следователно, законосъобразен се явява изводът на административния орган за наличие на предпоставки по чл. 171, т., б. "б" от ЗДвП, на основание на която разпоредба е наложена процесната ПАМ "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от осемнадесет месеца".

Действително, от заключението на Протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръв Лаб.№5519/19.08.2021 г., е видно, че в изследваната кръв на Т. М. е установено наличие а алкохол в концентрация 0.33 g/L/ на хиляда/, което е под законоустановения минимум от 0, 5 на хиляда. При положение обаче, че талона за медицински изследване е връчен на жалбоподателя на 18.08.2021 г. в 10.10 часа и му е указан срок от 40 мин. да даде кръвна проба в УМБАЛ „Св.А.“, а му е взета кръвна проба в 11.10 часа, то несъмнено е налице просрочие от 15 минути. Недоказана остана версията на жалбоподателя, че е бил на време пред спешния кабинет, за да му бъде взета кръвна проба, но поради наличие на много чакащи за изследване за Covid, включително пристигащи линейки, му била взета проба със закъснение. Още повече, видно от писмо на Началник Спешно отделение на МБАЛ „Св.А.“, постъпило в АССГ на 31.12.2021 г., на 18.08.2021 г. от 10.00ч. до 11.00 часа не са регистрирани пациенти за взимане на кръвна проба за изследване на концентрация на алкохол в кръвта или наркотични вещества. Следва да се отбележи, че законодателят е дал възможност за придвижване когато им е извършена проверка в извън населено място 120 минути, но такъв толеранс няма по отношение на тези, които са били в населено място, поради което този довод е несъстоятелен.

Съгласно чл.171,т.1,б.“б“ ЗДвП свидетелството за управление се отнема временно до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца, т.е. налице е законово определен срок за прилагане на мярката- до решаване на въпроса за отговорността, което означава до окончателното приключване на административнонаказателното производство, образувано със съставения АУАН, но не повече от 18 месеца. Относно срока на мярката, следва да се отбележи, че с процесната заповед административният орган е посочил само максималния срок, за който мярката се прилага– не повече от 18 месеца, но с оглед законовата регламентация, в случай на окончателно решаване на въпроса за отговорността на лицето в рамките на посочения период, мярката ще бъде преустановена.

Съдът намира, че мярката се явява съответна и на целта на закона, а именно да се предотврати извършването на административни нарушения и настъпването на евентуални вредни последици от тях.

При тези данни съдът намира, че обжалваната заповед съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган в предписаната от закона форма и при наличие на законоустановените в чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП предпоставки. По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, III-то отделение, 72 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. А. М., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2109/18.08.2021 г., издадена от младши автоконтрольор, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: